

[Veistrup.]

mere end to. Det er selvfølgelig noget, man ikke tør benægte. Vi gik derfor ogsaa ind paa Tanken, da man — ogsaa fra konservativ Side — holdt paa Tokammersystemet under en eller anden Form, men kun under den Form, at den almindelige Valgrets Herredømme var garanteret. Vi havde jo imidlertid gerne villet gøre anderledestænkende, ogsaa Venstre, tilpas, men nu synes det, som om dette Parti vilde bekæmpe Tokammersystemet og havde slaaet sig paa Etkammersystemet, oven i Købet et rent Etkammersystem. Det er da rimeligt, at vi undersøger dette Etkammer, da vi altid har været Tilhængere af dette System, og man behøver ikke nogen grundig Gennemgang, før man spørger sig selv og ogsaa Partiet Venstre, om det dog ikke vilde være formaalstjenligt at foretage en Hovedrengøring, inden man betegner dette Etkammer som et rent Etkammer.

Jeg skal sige et Par Ord om Valgretsaldern. Man begyndte med at kræve, at Vælgerne skulde være fyldt 25 Aar. Nu ved jeg ikke, hvorfor man har hæftet sig ved dette Tal. Jeg hørte nok den ærede Ordfører for de Konservative gøre opmærksom paa, at det var det Tidspunkt, hvor Folk i Almindelighed satte Foden under eget Bord. Ja, men de Folk, som ikke har sat Foden under eget Bord, er dog ogsaa Mennesker, og det er en Misforstaaelse at tro, at de, som er mellem 23 og 25 Aar, ikke skulde have nogen Samfundsinteresse. Det ærede Medlem kan jo prøve paa at spørge en Mængde af de unge, om de ikke skulde have Samfundsinteresse og Interesse i, hvordan de forskellige Samfundsforhold ordnes. Tænk blot paa alle de Mennesker, der er Elever i vore Ungdomsskoler, Højskoler, tekniske Skoler. Skulde de og for øvrigt i det hele taget alle unge mellem 23 og 25 Aar ikke være interesserede i, hvordan Forholdene ordnes? Vi foreslog oprindeligt 21 Aars Valgretsaldern, og mig forekommer det vanskeligt logisk at begrunde, at dette var en urimelig lav Alder, for det er jo Fuldmyndighedsaldern. Det er underligt at sige til en ung Mand eller Kvinde: Ja, nu er du fyldt 21 Aar, saa er du fuldmyndig, men ved Rigsdagsvalg er du mindreaarig, saa har du ikke noget at skulle have sagt. Imidlertid var man ogsaa fra konservativ Side ængstelig for at gaa saa langt ned med Valgretsaldern, og derfor enedes vi om at blive staaende ved 23 Aar, maaske ogsaa i nogen Grad paa Grund af, at man i Sverige og Norge havde den samme Valgretsaldern

paa 23 Aar. Jeg vil tro, at det var ikke saa helt lidt medvirkende Aarsag til, at vi blev staaende ved dette Grundlag.

Men derefter indeholder Venstres Forslag — og vi kan jo frit drøfte Venstres Forslag, for saa vidt som det foreligger som selvstændigt stillet Forslag i Betænkningen — en Mængde Bestemmelser, hvis Indhold i Praksis vil være i den mest skærende Modsetning til Etkammersystemets Idé. Det karakteriseres derigennem, at der findes en Mængde, man kan vel sige Mindretalsbrøker, som har den eneste Opgave at hindre eller udsætte Rigsdagens Flertals Afgørelser i Lovgivningen i at give sig direkte Udtryk, ja, man har endogsaa ment det nødvendigt at gaa saa vidt som at mobilisere Højesteret for at regulere Lovgivningen, saa at Rigsdagen ikke skal gøre sig skyldig i noget umoralsk eller retsstridigt. Dersom det ikke havde staaet paa Tryk i Venstres Betænkning og Forslag, vilde jeg have troet, det var en spøgefuld Bemærkning fra Venstres Side, men det er altsaa virkelig fremført i fuld Alvor. Hvad er da Begrundelsen for dette? Er det et almindeligt Mistillidsvotum til Rigsdagens Moral eller Evne til at skønne over, hvad der er Ret eller Uret, eller et Mistillidsvotum til den juridiske Viden, som findes inden for Centraladministrationen, der udarbejder Forslagene? Lad mig sige med det samme, at ligesaa afgjort jeg ønsker, og vi ønsker, at Højesteret maa være suveræn i de Afgørelser, Retten træffer, lige saa afgørende kræver jeg Rigsdagens Suverænitet fastholdt i Rigsdagens Arbejde, og jeg haaber, at man den Dag, da den nye Grundlov, som vi nu arbejder paa, er gennemført, vil forme en ny Sætning i Overensstemmelse med den, som Hørup formede i Ordet: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget, idet vi da siger: Ingen over og ingen ved Siden af Rigsdagen! Men dernæst: Har man tænkt paa, hvad det vil sige at blande Højesteret ind i den politiske Kamp og Strid, som altid foregaar, og bør foregaa, i en Rigsdag, hvor alle Samfundslivets og Erhvervslivets Interesser er repræsenterede? Det vilde forekomme mig i højeste Grad uheldigt, hvis man skabte en saadan Ordning, og jeg tror, Højesteret selv i høj Grad vilde have sig frabedt en Ordning af denne Karakter.

Nu er det jo saadan, som det ogsaa blev fremført af den højtærede Statsminister, at en Mængde Bestemmelser i Forslaget, ja, jeg kan sige langt den overvejende Del, er Gentagelser af den gamle Grundlovs Forskrifter, og det er, fordi